

Nico van Tilburg

Mopperen

De climax van het morren in de woestijn

'Korach liet heel zijn aanhang vanwege hen bijeenkomen, bij de ingang van de tent van ontmoeting. Toen verscheen de heerlijkheid van de Heere aan heel de gemeenschap, en de Heere sprak tot Mozes en tot Aäron: Zonder u af uit het midden van deze gemeenschap, want Ik zal hen in een ogenblik vernietigen!'

Numeri 16:19-21

Het lijkt erop dat het hoogtepunt van het verzet van Israël tegen God en tegen Mozes, oftewel de afval tijdens de woestijnreis, zowel in 1 Korintiërs 10 als in de brief van Judas de tegenspreking van Korach en de zijnen is geweest en het gemor dat de volgende dag hierop volgde (Num. 16:41-50; 1 Kor. 10:10; Judas:11). Het oordeel van de verdervende plaag is het werk van een verderfengel geweest, zoals destijds ook in Egypte is gebeurd bij de uittocht.

Het gaat in de opsomming van 1 Korintiërs 10 om een *morele* volgorde, waaraan de gang van de historische gebeurtenissen ondergeschikt wordt gemaakt. De apostel Paulus citeert hier achtereenvolgens uit Numeri 11, Exodus 32, Numeri 25 en Numeri 21 (de geschiedenis van de koperen slang). Hij besluit dan met het morren in Numeri 14 en in Numeri 16. De opstand van Korach, Datan en Abiram is hier de climax van het verzet tegen God (vgl. 1 Kor. 10:10). Dit correspondeert met de laatste fase van het verval die Judas noemt, nl. 'de tegenspreking van Korach'. Het spreken tegen God en tegen Mozes (en de remedie van de koperen slang) is dan de voorlaatste fase. Wat het vlees bedenkt, is altijd vijandschap tegen God (Rom. 8:7). Maar dat leeft ook op de bodem van ons eigen hart.

Het is bij de opstand van Korach ook van belang dat er sprake is van een *drietal* oordelen. In Numeri 16:30 zien we Korach, Datan en Abiram met hun gezinnen levend verzwolgen worden door het dodenrijk. In vers 35 gaat er een vuur uit van

de Here God, dat de tweehonderd vijftig opstandige leiders van het volk verteert. En als de hele vergadering dan de volgende dag mort, volgt er in de verzen 44 tot 50 een dodelijke plaag met veertienduizend zeventien slachtoffers als gevolg. Van deze plaag is niet direct duidelijk waaruit hij bestond. Het is dezelfde uitdrukking die wordt gebruikt bij de plagen in Egypte, inclusief de plaag van de verderfengel. Het Griekse woord voor 'verderver' in 1 Korintiërs 10:10 is trouwens hetzelfde dat door de Septuaginta wordt gebruikt in Exodus 12:23.

Dit kan betekenen dat er bij de vermaningen die de apostel geeft, inderdaad een toename is van de ernst van het kwaad. Wanneer dit het geval is in 1 Korintiërs 10, is het juist dat het mopperen van het volk in Numeri 16:41 een nog groter kwaad is dan het spreken tegen God en Mozes in Numeri 21. Het valt dan wel op dat de apostel Paulus de tegenspreking van Korach en de aanmatiging van de Levieten niet noemt. Maar dat was ongetwijfeld op dat moment niet nodig voor de Korintiërs; dit vormde voor hen niet het grootste gevaar. De tegenspreking van Korach doelt in feite op geloofsafval, zoals we die bijv. vinden in 2 Timoteüs en de brief aan de Hebreëën. Johannes spreekt in zijn brieven over valse profeten en antichristen, die zich verzetten tegen God en Zijn Christus. Judas vat de ontwikkeling van het kwaad kort samen in drie fasen.

We kunnen ons ook afvragen wat de betekenis kan zijn van de verschillende manieren waarop de Here God straft in Numeri 16: een aardbeving waarbij de aanvoerders levend worden begraven, een vuur dat van de Here God uitgaat en 250 opstandelingen verteert, en ten slotte een plaag die door de toorn van God uitgaat en vele duizenden slachtoffers maakt. Deze oordelen doen duidelijk denken aan het slotvers van Hebreëën 12: 'Immers, onze God is een verterend vuur'.

Redactie: Hugo Bouter

Oude Sporen 2019

